

с. 61. Давидъ е боленъ. Саулъ повелѣлъ скору да принесатъ при него больныятъ Давида и сасъ постѣлата. Ила посланнители (проводинити), като ѿишлѣ намѣрили на постѣлата онаа стѣтъ. Мельхѳла междѳ това говорила, чи Давидъ а плашилъ сасъ смѣрътъ, ако го не бы свѣсила тѣмъ ѿ прозоричатъ. Междѳ това Давидъ ѿишелъ при Анхѳса, Гѣдскіатъ Царь. Ила наскору, като сапикасалъ, чи не ще да мѳжи тамъ безъ страхъ да живѣи, престорилса измѣнъ, начѣналъ да бѣи въ градскити врата, и точилъ лигити си по врата си. Тогѣва Царь Анхѳсъ рѣкалъ на своити си подданници: мѣгаръ са не нахѳждатъ въ мѳето царство такива, дѣто излѣзли изъ оуматъ си; трѣба да изгѳнити тойзи лѳдыатъ челѳвѣкъ. И така Давидъ, като ни наишелъ нѣдѣ за себе си безъ страхъ мѣсто, скрѣилса сасъ своити си въ една пещера. Подиръ това са случило и Саулъ да влѣзи въ нѣа пещера заради естѣственната си потреба. Тогасъ воинити начѣнали да совѣтоватъ Давида, заради да постѣпи сасъ Саула по своѣто си произволѣ-